

כל מפרסת פרסה ... מעלת גרה
שמיני יא, ג.

הוכחה לאמיתותה של התורה

בהמשך להמדובר לעיל אודות שיעור היומי ברמב"ם – הנה בהלכות אלו רואים ענין כללי
הנוגע לאמיתתה וכבודה של תורה :

בהלכות אלו נתבארו סימני טהרה דכל בעלי-החיים, בהמות, חיות, עופות ודגים. ובכן,
ישנם כמה כללים בהלכות אלו בקשר לטבע הדברים בעולם כפשוטו, וכאן רואים במוחש
שכל עניני התורה הם אמת לאמיתתו - שכן, בכל העולם כולו אין למצוא בעל-חי אחד,
מכל ריבוי הסוגים דבעלי-החיים, שלא יתאים עם כללים הנ"ל.

ולדוגמא :

בנוגע לסימני בהמה וחיה - "כל בהמה שהיא מעלת גרה הרי היא מפרסת פרסה . . . וכל
בהמה שהיא מפרסת פרסה היא מעלת גרה"^[1], חוץ מד' בעלי-חיים - גמל, חזיר, ארנבת
ושפן - שיש להם סימן טהרה אחד.

בנוגע לסימני דגים - "כל שיש לו קשקשת יש לו סנפיר"^[2], ועד שהקשו בגמרא^[3] :
"ולכתוב רחמנא קשקשת ולא בעי סנפיר", מכיון שלא יתכן שיהיה לו קשקשת ללא
סנפיר? ותירצו - "יגדיל תורה ויאדיר"^[4].

בנוגע לשרצים - "אין תולעת . . מתקיימת שנים עשר חודש"^[5].

ובנוגע לחלב - "חלב בהמה טמאה אינו נקפה ועומד כחלב הטהורה, ואם נתערב חלב
טמאה בחלב בהמה טהורה, כשתעמיד אותו, יעמוד חלב הטהורה, ויצא חלב הטמאה
עם הקום של גבינה"^[6].

וכאן רואים דבר נפלא :

מאז שניתנה התורה בעת מתן תורה, מאז זמן המשנה והגמרא, ואפילו מאז שכתב
הרמב"ם את חיבורו - נתגלו סוגי בעלי-חיים שלא ידעו על קיומם במשך כל הדורות
שלפני זה. ובפרט לאחר שגילו את אמריקה ואוסטרליה, וכיוצא בזה בנוגע לאיים נדחים
- שבהם מצאו ריבוי סוגי בעלי חיים שונים ומשונים, שלא היו בנמצא בכל המקומות
שבהם היו חכמי המשנה והגמרא, הרמב"ם וכו'.

ואף על פי כן, כל אותם כללים שהובאו במשנה ובגמרא וברמב"ם בנוגע לטבע בעלי-
החיים - הם נכונים ואמיתיים ביחס לכל בעלי-החיים שנתגלו במשך כל הדורות, ועד היום
הזה לא מצאו בעל-חי אחד ויחיד מכל ריבוי בעלי- החיים שבעולם כולו שלא יתאים עם
אחד מכללים הנ"ל !

וענין זה מהוה הוכחה מוחשית לאמיתתה וכבודה של תורה, כבודו של הקב"ה (ובלשון
חז"ל בסיום וחותם הפרק דשבת זו: "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא
לכבודו") - שמציאותם וטבעם של כל בעלי-החיים היא בהתאם למה שכתוב בתורתו של

הקב"ה, וטעם הדבר - מכיון שכל מציאותם היא מתורה, שהרי "אסתכל באורייתא וברא
עלמא".

(משיחת ש"פ בלק ה'תשמ"ג תו"מ ח"ד ע' 2565)

- [1] רמב"ם הל' מאכלות אסורות פ"א ה"ב.
- [2] שם הכ"ד.
- [3] חולין סו, ב. גדה נא, ב.
- [4] ישעי' מב, כא.
- [5] רמב"ם הל' מאכלות אסורות פ"ב ה"ט"ו.
- [6] רמב"ם הל' מאכלות אסורות פ"ג ה"י"ב.